

NYTT FRA

normisjon

ROGALAND

nr. 5-2024

Sendt til verdens ende

THOMAS THESEN - regionleder
thomas.thesen@normisjon.no

Til...

Vår visjon, «Jesus Kristus til nye generasjoner og folkeslag,» rommer et viktig ord, i tillegg til Jesus. Det ordet er «til». Nå som julen nærmer seg, finner vi ofte en til-og-fra-lapp på gavene vi gir. Den viser at gaven er ment for noen andre, og hjelper oss å vite hvem som skal motta den. Akkurat som en gave beveger seg fra giver til mottaker, handler ordet «til» om bevegelse - det viser en retning.

Visjonen vår handler om å være med å gi Jesus videre. Jeg skriver «være med» fordi det er Guds misjon, og vi får delta i det Han gjør. I motsetning til en fysisk gave, gir vi ikke Jesus «fra oss». I stedet deler vi ham og lar andre påvirkes av det vi selv har blitt berørt av. Hvordan gjør vi dette? Hvordan kan vi påvirke andre med Jesus? Det vil alltid se forskjellig ut, fordi det må begynne med oss selv, med hvordan vi personlig har blitt preget av Jesus. Gjennom den måten vi selv er påvirket, kan vi også påvirke andre.

Det er også viktig å vite hvem vi deler ham med. I Normisjon er vårt fokus «nye generasjoner og folkeslag.» Vi ønsker at mennesker som ennå ikke kjenner Jesus, skal få anledning til å bli kjent med ham. Retningen i visjonen vår er derfor rettet mot de som ennå ikke bekjenner troen på Jesus som Herre. For å nå dette målet må vi også utruste hverandre til å gå. Vi må passe på at vi ikke blir værende i «treningsrommet» hele tiden. Det hjelper lite å forberede en gave og skrive på til-og-fra-lappen, hvis vi aldri leverer den.

Vår visjon peker ut retningen og de menneskene vi skal bevege oss mot. I dette bladet kan du lese mer om hvordan dette kan se ut i praksis. Jeg håper du blir inspirert og kanskje ser nye måter å være med og gi «Jesus Kristus til nye generasjoner og folkeslag.»

Thomas Thesen

Sendt ut sammen

«Hvem ville merket at dette felleskapet forsvant, andre enn dere som går her selv?» var spørsmålet Norkirken Vigrestad fikk som ganske ny forsamling.

Spørsmålet satte i gang mange samtaler og tanker både i lederskapet og etter hvert i forsamlinga. Holder vi på med dette bare for oss selv, eller er vi til for noe mer? Tar vi misjonsbefalingen på alvor hvis vi ikke tenker utover oss selv? Hva med visjonen vår, «Nærhet til Jesus, nærhet til hverandre, nærhet til omverden», hvordan ser nærhet til omverden ut?

Agenda 1 lærefellesskap kom som en gavepakke og hjalp til med å sette retning og fokus på hvordan nå ut. Og lederskapet begynte å se etter konkrete måter hvor vi kunne nå ut både lokalt og også ut i verden. Ulike lokale prosjekt som rettet seg mot bygda ble satt i gang, f.eks. samlivskurs og godhetsuke. Det første utenlandsprosjektet ble i Aserbajdsjan, og forsamlingsleder Ketil Stokkeland reiste dit for å få mer kjennskap til arbeidet der. Året etter reiste også to andre fra menigheten til Sheki for å være med på åpningen av «Håpets hus» der vanskeligstilte ungdom fikk lære seg et yrke og få håp for framtiden.

Etter dette har menigheten hatt faste prosjekt både i Kambodsja og Tunisia. Flere har reist på teamturer til Tunisia, Kambodsja og Polen og kommet hjem og fortalt fra det de har opplevd. Og flere har gått inn i fulltidsmisjon over lengre perioder, blant annet gjennom Ungdom i Oppdrag. Nåværende pastor, Johan Hølland var 8 år i menighetens spede oppstart, og han sier at «så lenge jeg kan huske har det vært et fokus på misjon i menigheten. Jeg ble inspirert og engasjert av de som hadde vært på misjonsturer til f.eks. Kambodsja, og alt det de hadde fått oppleve der. Det skapte begeistring og engasjement, og ga meg og andre tro på at Gud fortsatt gjør tegn og under.»

Norkirken bestemte seg også tidlig for at en stor andel av inntektene skulle til misjon, og målet har vært å gi ut 50 % av alt som kommer inn. «Dette klarer vi ikke alltid, men det at vi strekker oss mot dette, gir også et misjonsengasjement. Vi gir alle kollektene ut, og får dermed bli kjent med og støtte ulike prosjekt gjennom året, i tillegg til de vi støtter fast månedlig.»

Børge Løge og Sithuon i Kambodsja.

9 unge voksne er nå utsendinger fra menigheten, gjennom UIO. De fleste av disse har vokst opp i menigheten og har vært engasjerte i mye forskjellig gjennom årene. Noen var med på en teamtur til Polen for noen år siden, og kanskje var det en erfaring som har gjort at de har valgt å gå inn i misjonstjeneste. «For oss som menighet blir det jo ekstra nært å sende ut og følge våre egne misjonærer. Dette kan også hjelpe oss til å aktivere flere for misjon», sier Johan. «Det er jo ikke bare de som reiser ut og får oppleve å være på misjonstur i en kortere eller lengre periode, som driver misjon. Menigheten er som en familie, og når noen reiser ut, er andre med i bønnearbeidet, samler inn penger og får følge med på og bli inspirert av det Gud gjør. Så dette er et stort teamarbeid, og derfor er det viktig at hele menigheten er engasjert. Her har vi litt å gå på enda.»

I november reiser et team på 8 ungdommer og 3 voksne til Kambodsja for å være med å arrangere Impuls for ungdommen der og besøke studenthjemmet, som menigheten har fulgt gjennom mange år. Johan er en av de voksne som skal være med, og han er spent og gleder seg. «Vi tenker at

dette vil gi ungdommene en smak av misjon. De vil få se en helt annen kultur, møte ungdommer og se hva Gud gjør blant dem i Kambodsja. De vil få se at Gud ikke er typisk norsk.

Og i tillegg tenker jeg at det er viktig for meg som pastor å få denne erfaringen sammen med dem.» Johan er akkurat blitt tobarnsfar, og mange ville kanskje tenkt at det ikke passet så godt å reise på misjonstur akkurat i denne travle tiden. Men han understreker at dette er noe kona, Johanne, heier på, og at dette er noe de gjør som familie, selv om det denne gangen bare er han som får reise.

Johan sier videre at selv om han opplever et stort misjonsfokus i menigheten, så håper han at dette fokuset bare vil øke. «Jeg tror bare vi er i begynnelsen på denne reisen. Jeg tror det ligger så mye mer foran oss. Vi er jo kalt til å gå ut og å være med på misjon på ulike måter. Det er bra både for den enkelte og for hele menigheten. Vi får et større bilde av hvem Gud er.»

Line Marie R Løge, line.marie.loge@normisjon.no

Kambodsja – inspirasjon begge veier!

Vi har hatt mye å glede oss over i Kambodsja i mange år nå. Også i 2024 har vi sett at Guds rike vokser videre og vi får være en aktiv del i det!

Vi har med glede presentert de gode nyhetene om mange nye kristne, og om fattige familier som har fått økt sine inntekter til et bedre liv for både voksne og barn.

Vi er også i økende grad blitt bevisste på hvor mye arbeidet der ute betyr for vårt arbeid i Norge. Vi må kunne si at det bringer inspirasjon og fornyelse også til vår virksomhet her i landet. Vi får velsignelse tilbake!

Besøksreiser

Landet er åpent og lett å reise til, selv om det er langt vekke. Det er også det av våre misjonsland som får flest «misjonsbesøk» fra Norge. To eksempler på det: I januar 2025 drar 36 elever fra Sagavoll Folkehøgskole og i februar er det fullbooket med 60 norske deltakere på den årlige Evangeliserings- og godhetsaksjonen. I tillegg er det flere team, GUS-studenter, grupper fra Normisjons skoler, forsamlinger og misjonsvenner som besøker landet.

Hvorfor gjør de det? Jo, fordi de har hørt andre fortelle hva det har betydd for dem. Å oppleve evangeliets kraft til omvendelse, til helbredelser og til å skape omsorgsfulle fellesskap gjør sterkt inntrykk.

Møter med mennesker

God misjonsinformasjon vil alltid være viktig for å skape engasjement for misjonsarbeidet, men vi har nå flere muligheter til å utvide dette, blant annet ved å legge til rette for menneskemøter som kan være livsforvandlerne.

Å møte en landsbyungdom i Kambodsja og høre hans eller hennes historie fortalt ansikt til ansikt. Eller oppleve at en syk mor blir bedt for og blir helbredet og kan gå videre i livet med sine oppgaver for å kunne ta vare på familien og barna. Og å se gleden i ansiktene over at de har blitt kjent med Jesus, og at han lever i dem og fyller dem med både takk og håp.

Slike møter treffer oss dypere og er en type opplevelse som vil følge oss videre i livet. Det kan være

med å bygge en mer solid plattform i vårt eget liv. En erkjennelse av hvor mye vi har å være takknemlige for, vi som bor i Norge, hvordan andre virkelig har det og at mitt bidrag virkelig kan gjøre en forskjell. Å få oppleve dette bør være med i tenkingen om leder trening for både unge og eldre. Vi skal være forsiktige og vurdere hvor mye vi skal reise, men det kan være gode grunner for å tenke at det ikke er disse reisene som først skal reduseres.

Menighetsvekst

I det kirkebyggende arbeidet ser vi at myndighetene er blitt mer opptatt av menighetsveksten i landet. De har nettopp gjennomført en folketelling der det framgår at de siste 15 årene er antall kristne økt fra 200.000 til 500.000. Flere menigheter vokser til over 1000 deltakere på gudstjenestene og det er begynt å bekymre myndighetene. Store menneskemengder som samles opplevs ofte som truende for autoritære regimer.

Samtidig er kirkene offensive og utadrettede og med målsettinger om fortsatt stor vekst. Det er flott å se at de ulike kirkene samarbeider og inspirerer hverandre. Vi må be om at myndighetene fortsatt ser at landsbyer med mange kristne blir bedre for de som bor der, med mer samarbeid og omsorg for hverandre. Menighetene er viktige for å bygge samfunnet nedenfra, med respekt og trygghet for hverandre. Og vi vil ha mer fokus på dette samfunnsbyggende perspektivet framover. Det betyr at vi ønsker et fortsatt fokus på å utruste mennesker til aktiv deltakelse og tjeneste i både menighet og samfunn. Også inntektsskapende prosjekter og entreprenørskap vil være en del av dette holistiske perspektivet vi har på vår misjonstjeneste.

Fra en møtekampanje for noen år siden. Foto: Arkiv

Impuls vokser sterkt som en ungdomsbevegelse som leder tusenvis til tro. Sammen med student-internatene som har 80 studenter under utdanning skaper dette viktige arenaer for utrustning og lederskap. Våre unge medarbeidere er gode rollemodeller og inspirerer andre til tjeneste.

Kambodsja og videre

Et annet viktig perspektiv som også er i ferd med å vokse fram, er at kirkene i Kambodsja tenker på å kunne bli et sendeland som selv sender misjonærer til andre land. Vi tror at de har mye godt å bidra med

i en urolig verden. De har et tydelig og Jesus-sentrert budskap som skaper håp hos dem som har mistet det. De har potensiale til å bli en viktig kraft i misjonsarbeidet, først og fremst i Asia, men kanskje også i Europa og Norge.

Det er flott å se alt det gode som skjer i Kambodsja. Det bør inspirere oss til fortsatt tjeneste for åndelig oppvåkning og fornyelse, og å holde fast på vårt fokus på å nå de unådde og å hjelpe «disse mine minste».

Ådne Berge, adne.berge@normisjon.no

LEDERTRENING

Fra et GUS-besøk i Ecuador. Foto: GUS

Å være sendt som ung

«Slik Far har sendt meg, sender jeg dere.» (Joh.20,21)

Noen ganger i livet er det ekstra tydelig for oss at vi er sendt. Vi står kanskje overfor en oppgave, et behov, et folk, en nasjon hvor vårt bidrag er en del av løsningen, eller hvor våre ressurser kan tjene menneskene vi møter der. På en misjonstur tidligere i høst til Cuba, opplevde jeg og teamet at vi nettopp var utsendt. Vi fikk stå sammen med kristne søsken i et land som bærer alt for tunge byrder, og som stadig knekker under vekten av dem. Vi fikk lov å besøke deres gudstjenester, svinge våre stive norske kroppar i takt med den rytmiske salsaen, besøke dem i hjemmene deres og så mye mer. Vi kom med våre fisker og vårt brød i form av PC, Paracetamol og iPhones, og så for egne øyne at velsignelsen ble multiplisert.

Vi var sendt, i ordets rette forstand. Ikke fordi vi hadde hele løsningen på den nasjonale krisen eller kunne dekke alle behov, men fordi vi kunne tilby oss selv, vår tid, vår erfaring, vår tro og våre mangler. Men handler ikke utsendelse om mer enn dette? Joda, men jeg tror at dersom vi klarer å skjønne at Gud ikke alltid sender oss på «grunn av», men noen ganger «på tross av», er terskelen lavere for å våge å være lys for de rundt oss. Vi sitter ikke på alle løsningene eller ressursene, men vi trenger heller ikke det. Disiplene fikk bud fra Herren, «travel light», ta ikke med dere så altfor mye. Våg å være sårbar, ta imot det som tilbys deg og vær et menneske du også. Kanskje er det igjen slik vi lærer å skjønne at viktigere enn det *vi har*, er det *vi er*.

I menigheten min hjemme har enkelte satt ord på det slik: «Gud er mer opptatt av hva han kan legge inn i deg enn få ut av deg». Også når vi er utsendinger som unge misjonærer! Eller som det står skrevet: «*La ingen forakte deg for at du er ung, men vær et forbilde i tro, i livsførsel, i hellighet og ære.*» 1. Tim. 4,12.

Jeg heter Peter Lindal og valgte i fjor å gå på bibel-skolen Gå Ut Senteret i Trondheim, på linjen «Global disippel». På denne linjen reiser man 4,5 måneder til utlandet og er med å bygge Guds rike. Jeg kunne litt spansk fra før, men om Sør-Amerika visste jeg ca. ingenting, så derfor ble valget mitt Ecuador. Og her hadde jeg og teamet noen fantastiske måneder. Før vi reiste, gikk dagene med spennende undervisning i bygget til Norkirken Trondheim (Salem), midt i sentrum av byen. Undervisningen og forberedelsen før tur byr på temaer som: Hvordan møte en annen kultur, hvordan fungere i ett team og hva sier egentlig Bibelen om misjon?

Livet på bibel-skolen handler om mer enn undervisningen, og fellesskapskveldene ble fort en favoritt. Om du skulle være i tvil var denne kveldens tema Mexico.

Når teorien så skal ut i praksis er det godt å ha forberedt seg, men enkelte ting må bare oppleves når man først er ute. Det å møte mennesker i nød, bli bedt om å danse i kostyme i en nasjonal konkurranse eller spise marsvin på restaurant er noen veldig ulike eksempler på ting en ikke helt blir klar for. En må bare «hoppe i det».

Her er jeg og Simon fra teamet klare for å konkurrere i det som minner om «Maskorama»-kostymer. Og nei, vi vant ikke konkurransen, men gøy var det!

Når vi var i Ecuador ble landet stengt ned underveis pga. kriminalitet og vi måtte holde oss hjemme en stund. Dette var jo ikke optimalt, men i etterkant var det en tid som formet meg veldig positivt, særlig da vi den siste uka dro inn til landets nest største og aller farligste by, Guayaquil. Her fikk vi være med i kirkene og gjøre en forskjell, og spre Guds gode budskap midt oppi en ganske mørk hverdag for mange.

Helstekt marsvin er kanskje ikke det første du forbinder med ordet misjon, men denne kombinasjonen opplevde vi noen ganger, og smaken var ikke så verst.

Året på Gå Ut Senteret ble så bra at jeg var nødt til å fortsette, så i år jobber jeg her som ettåring og følger opp studentene som snart skal ut på samme eventyr som jeg var på. Det er tidenes jobb!

Noe av det beste med å reise er gjengen du reiser med. Jeg var så heldig å få reise med denne gjengen til Ecuador.

Er du en av de som kjenner det kribler litt ekstra i magen når du hører ordet misjon eller ofte har latt tankene drømme om kristen tjeneste utenfor Norge? Lengter du etter en smakebit på en annerledes hverdag, eller palmer, mango og menneskemøter? Har du et språk du så vidt lærte, men gjerne skulle tatt opp tråden på? Er det en verdensdel som mangler på «bucket-listen» din? Eller er du lei algebra og programmering, og kunne tenke deg et år hvor læringen skjer ute i verden? Ta en titt da vel!

Sjekk Gå Ut Senteret sin nettside: gus.no.

Peter Lindal

Liv og Håkon Simonsen sammen med Dioncounda.

Familien Diakite på tunet i Kondoxo.

Unådde folkeslag

«Jesus Kristus til nye generasjoner og folkeslag!» Det er Normisjons visjon. Fokuset vårt på unådde folkeslag går tilbake til 1867, da arbeidet startet blant santalfolket.

Ja, historien går enda lenger tilbake – til Jesus, som knytta sin gjenkomst til at alle folkeslag er nådd med evangeliet. Når oppdraget er fullført, kommer Han tilbake og fullfører det hele. Det var også det som triggja meg som ung, og når jeg begynte i organisasjonen for 40 år siden.

Normisjon er i dag i berøring med nærmere 60 ulike folkeslag. 31 av dem regnes som unådde i betydningen at de har mindre enn 2% kristne, og 10

av disse er blant de «minst nådde» med under 0,1% kristne. India er landet i verden med flest unådde folkeslag, og bengalene er den største unådde gruppen på verdensbasis.

Malinkéene

I Mali og Senegal arbeider vi blant malinkéene, som er et unådd folkeslag. Normalt er dette et vanskelig folkeslag å nå. Selv om åpenheten er stor, er det et

stort skritt for en malinké å bli kristen i sin muslimske og animistiske kontekst. Unntaket er i Tambagaområdet, der vi har fått mange søsken de siste 20-25 årene. I Mali driver vi også blant khassonkéer, fulanere og majoritetsbefolkningen bambara.

I Senegal står vi i et møysommelig pionerarbeid blant malinkéene. Den første ble døpt i fjor. Dioncounda heter hun. Samtidig møter vi åpne dører. I noen landsbyer oppmuntres vi av muslimske ledere til å komme og undervise fra Bibelen. Det store bønneemnet er at høstens Herre må sende ut arbeidere med langtidsperspektiv for sin tjeneste. I det siste har vi hatt «gjenbruksmisjonærer» som kjenner språk og kultur fra arbeidet i Mali, slik som Liv L. og Håkon Simonsen. Samtidig gleder vi oss over familien Djakite, som er historiske som de første misjonærene fra vår søsterkirke i Mali.

Vi har stilt Håkon fra Skudenes et par spørsmål på tampen av deres tjeneste.

- Hvordan går det med familien Diakite?

- Oussoubi er en frimodig mann. Han forteller gladelig om Jesus, enten det er under skyggetreet på torget eller hjemme på tunet til folk i landsbyen. Han er respektert og hele familien trives godt. Sønnen Moussa (6 år) har begynt på skolen, og Nyafu (3 år) hjelper mamma Hawa med dagens gjøremål på tunet. I begynnelsen av desember reiser hele familien hjem til landsbygda i Mali. Bibelen er oversatt til khasonké, og nå blir det stor fest. De får treffe venner og bekjente. Oussoubi vil bringe Guds ord tilbake til Senegal, bokstavelig talt - eskevis med Bibler. Dette er stort for Normisjon etter 40 års arbeid, for den lutherske kirken i landet og for alle khasonkéer og malinkéer, som får hele Bibelen på sitt morsmål.

- Har du en utfordring og en oppmuntring til oss som sitter velsigna i trygge Norge?

- Pionerarbeid blant malinkéer i Senegal er krevende. Etter 10 års arbeid er det ei frimodig kvinne, Dioncounda, som er døpt. Det er lett å miste motet når man sår og sår, uten å se frukt av arbeidet. Det er også krevende for Liv og meg å stå alene uten et kristent fellesskap. Utfordringen til dere hjemme i Norge er å være utholdende i bønn, ikke bare generelt for arbeidet, men å holde dere oppdatert og be konkret for personer og situasjoner. Viktige bønneemner her og nå er:

- at familien Diakite fortsatt må trives, får være friske

og ha god inngang blant folk slik at de får være gode vitner for Jesus.

- at Dioncounda må bli styrket i troen og holde fast på Jesus til tross for at hun står ganske alene.

- at samarbeidet med den Lutherske kirken i Mali og Normisjon om pionermisjon i Senegal får være til stor velsignelse for alle parter.

- at Gud må kalle nye norske misjonærer til tjeneste i Senegal.

Gud er trofast. Han ser til alle sine. Arbeidet i Senegal kan se smått ut, men det er stort i Guds øyne. Takk for trofast forbønn, oppmuntring og støtte.

Kambodsja

Og så kunne vi tatt for oss alle misjonslandene våre, og sett hvilke unådde folkeslag vi driver blant. La oss ta med Kambodsja også, der regionen vår har ansvar for arbeidet sammen med IMI-kirken. Der er vi i berøring med flere unådde folkeslag, slik som khmer, mnong, krung, tampuan, jarai, lao, kui og chong. Her får vi stå sammen med våre nasjonale søsken i en vekkelse, der hvert år flere tusen blir kristne, hundrevis av husmenigheter plantes og verdifulle mennesker reiser seg fra fattigdom.

Jeg utfordrer alle som følger Jesus og alle fellesskap til å finne sin plass i dette store bildet. Finn ditt unådde folkeslag, som du kan be for – helt til det er nådd. Ta gjerne kontakt om du vil ha hjelp til å finne det. De fleste folkeslagene er nådd i løpet av de siste 150 årene av de 2000 som er gått siden Jesus satte i gang det hele. Det er stort å få være med på å fullføre oppdraget – sammen med millioner av søsken i alle land. Når det siste folkeslaget er nådd, kommer Han for å gjøre alle ting nye!

Roar Flacké (roar.flacke@normisjon.no)

Vaulali - et flott kraftsenter med blikk utover... Foto: Arkiv

Hensikt og mening

«De to viktigste dagene i livet ditt er dagen du blir født og dagen du finner ut hvorfor.» (Mark Twain)

To historier løper parallelt. Den ene brettes grafisk ut hos majoriteten av nåtidens nyhetsformidlere, på papir eller nett. Den er dyster, mørk og uten håp. Det er krig og undertrykkelse, sult og nød i utallige uttrykk. Moral er nesten fraværende. Sannhet, rett og galt defineres individuelt, i den grad det i det hele tatt er aktuelt eller interessant. Travelheten er stor. Utviklingen raser av gårde. Menneskene halser etter.

Samtidig skrives en annen historie. Den går ofte under radaren, men treffer mange som ser etter den. Den overrasker, ja, forbløffer og er kraftfull og full av håp! Den er full av historier om mennesker som har funnet ut «hvorfor». «For så høyt har Gud elsket verden at Han gav sin Sønn, den enbårne, for at hver den som tror på Ham, ikke skal gå fortaapt, men ha evig liv.» (Joh.3,16)

Derfor! Hensikt og mening: Født til å kjenne Gud! Elsket. Og Sendt. Jesus sa: «Likesom Faderen har sendt meg, sender jeg dere», Joh.20,21.

Tyngdepunktet i kirken globalt er for lengst flyttet sørover og østover. Samtidig drar Gud på mennesker i postkristne Vesten. Unge mennesker finner sitt «hvorfor» i både «Elsket» og «Sendt». I oppdagelsen av Hans godhet og nåde følger trangen til å gjøre oppdraget: å forkynne evangeliet til alle folkeslag. Vi leser

om, hører, ser og opplever selv at Gud vekker en ny bevissthet om å fullføre verdens viktigste oppdrag: å forkynne evangeliet til alle folkeslag, som Jesus selv på sine etterfølgere.

Kanskje vi skulle investere i et folkeslag, overgi oss til å be for, gi og sende mennesker slik at et folkeslag til kan få Guds Ord på sitt språk og lære å kjenne Ham, slik nordmenn en gang gjorde det fordi noen valgte å satse.

Syv tusen pluss folkeslag igjen med mindre enn 2% evangelisk kristne. Da er vi globalt ganske mange menigheter og grupper pr folkeslag. Ikke umulig, altså. Misjon har endret seg mye de siste tiårene. Så mye vi har å lære av andre folk, og så mye vi lærer om Gud og oss selv i møte med andre mennesker og kulturer! Utfordrende, ja visst. Vanskelig, ja. Men så spennende - og bibelsk!

Så er vi midt i prosessen, også her på Vaulali hvor Santalmisjonen startet leirdrift for 58 år siden. Målet var da å formidle budskapet om den korsfestede, oppståtte og levende Jesus til dem som fant veien til leirstedet, og som det også het: «vise de unge veien».

Howdan ser dette ut for oss i dag? Hva er det Gud vil ha oss med på nå? Hvor og hvordan investerer vi nå i 2024, mot 2030, mot 2050, med Bibelens nest siste vers i tankene, der Jesus sier: «Ja, jeg kommer snart.»

Andreas Rossavik Frantzen, andreas.frantzen@normisjon.no

Jeg har satt foran deg en åpen verden

Når vi følger Jesus, vet vi aldri på forhånd hvor han vil lede oss. Ofte kaller han mennesker til å være akkurat der de er. Men mange av oss opplever at han drar oss ut på stadig nye eventyr.

Når Ånden talte til menigheten i Filadelfia i Åp.3,7-8, sa han: «Se, jeg har satt foran deg en åpen dør, som ingen kan stenge.» Gud sender oss alle til å være med på hans misjonsoppdrag om å gjøre alle folkeslag til Jesu etterfølgere. Og vi ser stadig oftere at han åpner dører for oss å gå inn i, ja at han har satt foran oss en åpen verden.

Normisjon vil gi så mange som mulig en erfaring av å være med på global misjon, og i den forbindelse har vi startet med en satsing som heter **Åpen verden**. Målet vårt er å øke misjonsengasjement i den enkelte menighet og forsamling. Vi gjør dette ved å motivere og tilrettelegge for at man kan bli med på korttids misjonsturer og ved å arrangere en helg hver sommer for oss som er interessert i misjon.

Det er en ny tid for global misjon. Før i tiden var vi stort sett begrenset til å sende penger til misjonsorganisasjoner som sendte ut misjonærer. Men i dag kan vi i tillegg sende mennesker til å bli med på korte turer for å smake på og bli med på misjonsoppdrag over hele verden. Dette gir mulighet for nærhet mellom lokale fellesskap i Norge og våre trossøsken i

andre land. Det tenner visjon hos mange som da vil bidra med enda mer økonomisk støtte til dem som sender ut langtidsmisjonærer og det fører til at flere får kall til selv å reise ut.

For noen år siden hadde jeg anledning til å ta min familie på misjonstur til Kambodsja. Da var våre fire barn mellom 8 og 18 år. De så hundrevis av mennesker velge å tro på Jesus, og dette gav dem en forståelse for misjon som har preget dem siden. De så mange tegn og under, og fikk selv be for mennesker som opplevde radikal helbredelse.

I årene som kommer vil vi se mange flere bli med på misjonsturer. Vi vil blant annet koble Åpen verden opp mot «All Nations Initiativ», der Ungdom i Oppdrag mobiliserer til å sende team til alle verdens 195 land mellom oktober 2025 og oktober 2026.

For informasjon om hvordan du og din menighet/forsamling kan delta, se nettsiden åpenverden.no. Målgruppen er familier, ungdom og voksne som er engasjert i misjon eller vurderer å bli med på en misjonstur. Du kan bli med på en misjonstur som er annonsert på åpenverden.no eller du kan selv arrangere en tur og invitere med flere. Velkommen til Åpen verden helg i Grimstad 20.-22. juni 2025!

Steve Bruns

Foto: Kristin Rosseland

Shrijanas historie: – Jeg er her for å tjene mennesker

Familien til Shrijana var hinduer. Bare broren hennes var kristen. Men et sterkt møte med Guds kraft snudde alt opp ned.

I sitt arbeid på sykehuset i Okhaldhunga i Nepal, ble Normisjons utsending Liv Wendel, kjent med kvinnen Shrijana som jobbet på sykepleierskolen tilknyttet sykehuset. Her er hennes historie:

Erfarte den levende Gud

Shrijana gikk på skole i India, der faren hennes jobbet i militæret. Det var storebroren hennes som ble kristen først, da han hørte om Jesus gjennom en kamerat. Familien var mildt sagt ikke begeistret. Broren flyttet etter hvert hjemmefra.

Samtidig var moren i alle år veldig plaget av magesmerter. På et tidspunkt var smertene så ille at store-søster til Shrijana ringte broren for å be han komme hjem før det var for sent. Da broren kom, hadde moren vært til alt av tradisjonelle hindu- og buddhistdoktorer, men ingenting hjalp.

Smertene var forferdelige og gjorde at hun var villig til å la sønnen be til Gud for henne. Han la hendene på magen hennes og ba om helbredelse. Umiddelbart slapp smertene, og moren ble frisk. Det ble et vendepunkt for hele familien. De erfarte den levende Gud og ble troende.

Har alltid villet tjene

Siden hun var liten, har Shrijana ønsket å bli sykepleier. Hun ville tjene andre mennesker.

– Men det er ikke så lett som det ser ut, sier hun.

Da hun var nyutdannet husker hun at de kunne ha nattevakter der to sykepleiere hadde ansvar for opp til 50 pasienter.

– Antall pasienter per sykepleier stemmer bare ikke i Nepal, sier hun.

Det er ikke mulig å gjøre en god jobb, spesielt for de sykeste. I tillegg er lønna lav, som driver mange til å søke arbeid utenlands. Hun forteller at sykepleiere i Kathmandu kan jobbe for 10–15 000 rupier i måneden, cirka 780–1170 norske kroner.

Til Guds ære

Nå er Shrijana selv blitt en del av denne statistikken av sykepleiere som har reist ut av landet. Hun er i gang med å lære seg dansk, for å etter hvert kunne jobbe som sykepleier i Danmark. Det er et godt system. Og danskene er som sagt veldig vennlige og hjelpsomme. Dessuten er det veldig internasjonalt. Hun møter folk fra Ghana og Pakistan og alle mulige steder.

– Kanskje jeg er her for å tjene dem, sier Shrijana og avslutter: – Hva enn vi ender opp med å gjøre, er det til Guds ære, sier hun. Vi er her for å tjene.

Tekst: Normisjon Foto: Privat

«...en skare av mennesker, av alle nasjoner og stammer...» (Åp.7,9)

Unådd kortreist

I slutten av oktober fikk jeg sammen med nærmere 600 andre mennesker være deltaker på Unådd-konferansen som fant sted i IMI-kirken. Tenk at det finnes en konferanse som har som mål å eliminere uttrykket «unådd», og som ved det ser frem mot dagen som Johannes fikk et glimt av og som vi kan lese om i Johannes Åpenbaring 7,9. 'En dag vil en skare av mennesker, av alle nasjoner og stammer, folk og tungemål stå foran tronen og Lammet. Vi har hvite kapper på oss, og vi roper med høy røst at seieren tilhører Gud. Han er på tronen!'

Det blir litt av en dag - da vi ved troen på Jesus står sammen foran Guds trone uavhengig av vår bakgrunn og etnisitet. Vi er ett. Vi er Guds barn. Vi er hjemme.

Enda finnes for mange unådde mennesker på jorden, men vi gjør noe med saken - for så lenge det er dag, vil vi tjene. Vi ber og vi gir og vi går. Også i vårt nærområde. For Gud, tenker jeg, hjelper oss ved

også å gi oss muligheten til å møte de unådde der vi bor. Derav en påminner om «Unådd kortreist», som også var et begrep på Unådd-konferansen.

Mennesker både i vårt nabolag og lengre borte trenger å høre evangeliet om Jesus. Om lammet som seiret og som leder oss hele veien hjem til Gud. For Jesus er Veien til Far (Joh.14,6).

Jeg ber om at du og jeg, at vi sammen som det store fellesskapet i Normisjon og Guds menighet på jorden. At vi lærer av Jesus, som kaller og utrustrer oss, slik at hvert menneske skal få muligheten til å høre evangeliet om Jesus. Enten de bor nært oss eller lengre borte. Vi er med på Guds misjon. Han sender og Han utrustrer, så gå i fred og tjen Herren med stor, stor glede!

Guds fred!

Jørn Helland (pastor Norkirken Ålgård)

Sendt sammen

Misjon er ikke ment å gjøres alene – vi er sendt ut sammen med andre. Hvem vi går sammen med kan variere: det kan være et vennerpar, en familie, en huskirke, en menighet eller en organisasjon. Det viktigste er at vi har gode relasjoner og en felles forståelse av vårt felles oppdrag. Gode rammer og strukturer kan også være til hjelp, slik at vi har en tydelig forankring i fellesskapet vårt.

Når vi sendes ut sammen med Normisjon, er det nyttig å vite hvem som er en del av fellesskapet. Normisjons lovverk slår nå fast at medlemskap er en forutsetning for tilhørighet i organisasjonen, enten du er tilknyttet et lokalt fellesskap, en menighet eller som direktemedlem. For å ha stemmerett på regionårsmøtet må du være medlem i Normisjon. Dette kan du bli gjennom ditt lokale fellesskap eller som direktemedlem.

Vi forstår at ikke alle fellesskap benytter seg av

medlemskap, og kanskje heller ikke kommer til å gjøre det. Da kan det være en god løsning å melde seg inn som direktemedlem i Normisjon.

Sammen utgjør vi et fellesskap i misjon. Bli direktemedlem i Normisjon og vis at du vil være med på det meningsfylte arbeidet vi er en del av. Som medlem kan du også bidra til å påvirke hva Normisjon skal være og hvilke prioriteringer vi skal ha. I tillegg vil du få magasinet Ferskvarer tilsendt i posten.

For å bli medlem, besøk <https://www.normisjon.no/engasjer-deg/bli-medlem/> og trykk på «Jeg vil bli medlem», eller scan QR-koden på denne siden.

KALENDER

Endringer kan oppstå. Følg med på vår hjemmeside normisjon.no/rogaland.

1. desember kl.13-17

Julemiddag på Vaulali

Åpent for alle, mulig å bestille bordplass

13.-15. desember

Gutteweekend på Vaulali for 9.kl.-3.vgs.

Påmelding i Checkin

8. januar

Litt MER Haugalandet på Stemnestaden

Pris: 350kr/250kr

Mer info og påmelding:

stemnestaden@normisjon.no / 97589956

24.-26. januar

Stille helg på Horve

Pris: 2250 kr

Påmelding innen 17.1. i Checkin.no (søk: stille helg) eller epost: region.rogaland@normisjon.no / 51682750

Forhåndspåmelding til

10:13-festivalen og 10:13 Ledertrening

Dato for forhåndspåmeldinger kommer på 1013.no

14.-15. februar

Join 10:13, påmelding kommer i Checkin

14.-16. februar

Lederkurs, påmelding kommer i Checkin

7. mars kl.19

Helaften på BådeOg i Sandnes

Tale ved Magnhild Meltveit Kleppa:

Frå prestegarden til kongens bord

Musikk og song ved Green Sax frå Undheim

7.-9. mars

Damenes helg på Stemnestaden

Tema: «Speil, speil på veggen der»

Talere: Ragnhild Alsvik og Sigrun Alsvåg

Påmelding: Checkin.no (Søk: damenes helg) eller epost: line.marie.loge@normisjon.no / tlf. 97163722

5. april

Litt MER med regionårsmøte på Solborg

KONTAKT

Normisjon region Rogaland

E-post: region.rogaland@normisjon.no

Kontaktinfo ansatte - se normisjon.no/rogaland

Regionkontor

Tjensvollveien 44A, 4021 Stavanger, tlf. 51682750

Regionleder Thomas Thesen

thomas.thesen@normisjon.no, tlf. 90065363

Kontorleder: Jeanett Habbestad, tlf. 98216160

Regionstyreleder: Steinar Gulaker, tlf. 97643458

Distriktskontor / Kraftsenteret

v/Stemnestaden, tlf. 98216185

Epost: kraftsenteret@gmail.com

Distriktsleder Roar Flacké, tlf. 90600239

Galleri Normisjon - gjenbruksbutikker

Sandnes: 48869174 Akdsdal: 48869175

Vigrestad: 40292773

Fermate Rogaland

Leder: Aud Vihovde Hoftun, tlf. 98216181

Epost: fermate.rogaland@gmail.com

www.fermaterogaland.no

Horve Ungdomssenter

Siv Camilla Ottesen, tlf. 40412855

horve@normisjon.no

Stemnestaden

Solvor Kringeland Sundfør, tlf. 97589956

stemnestaden@normisjon.no

Vaulali

Andreas R. Frantzen, tlf. 99315458

vaulali@normisjon.no

Nytt fra Normisjon

Redaktør: Roar Flacké

Ansv. redaktør: Thomas Thesen

Opplag: 1500

TAKK OG BØNN

Takk at vi skal få være med på din misjon!

Takk for at de fleste folkeslag er nådd i løpet av de siste 150 årene!

La ditt ord ha fremgang blant alle folkeslag!

Driv arbeidere ut til langtidsmisjon!

Beskytt og led utsendingene våre!

Velsign våre søsken i Kambodsja, Cuba, Ecuador, Senegal og Nepal!

Velsign og led studenter og ansatte ved Gå Ut Senteret!

Vis oss hvordan du vil bruke oss i din store sak!